

Sygn. akt II K 375/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR mgr Ewa Pyrz

Protokolant: st.sekr. sąd. Elżbieta Kwiatkowska

w obecności -- Prokuratora --

po rozpoznaniu dnia 27. 11. 2015 r. na posiedzeniu

sprawy karnej J. R.

s. A. i M. z domu C.

ur. (...) w Ł.

zam. (...)

oskarżonego o to ,że :

w dniu 22 sierpnia 2015r. w Ł. pow. (...) kierował w ruchu lądowym motorowerem m-ki P. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu wynoszącym I – 0,98 mg/l , II – 1,02 mg/l.

tj. o przest. z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego J. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art.178a§1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość 1 (jednej) stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych tj. grzywnę w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych,

II. na mocy art. 42 §2 kk orzeka wobec oskarżonego J. R. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

III. na mocy art. 43a §2 kk orzeka od oskarżonego J. R. świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. na zasadzie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. IIK. 375/15

Uzasadnienie wyroku z dnia 27 listopada 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 sierpnia 2015r. oskarżony J. R. po zakończeniu prac polowych spożywał alkohol w postaci piwa. Po godzinie 20.00 postanowił odwieźć motorowerem sąsiada S. Ć., który pomagał mu w pracach polowych, do domu. Został zatrzymany do kontroli drogowej na drodze w miejscowości Ł., z uwagi na fakt, iż jadący z nim pasażer nie posiadał hełmu ochronnego. Badanie stanu trzeźwości oskarżonego wykazało zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w

pierwszym badaniu 0,98 mg/l o godz. 20.24, 1,02 mg/l o godz. 20.44 . Następnie poddano oskarżonemu ponownemu badaniu na urządzeniu stacjonarnym, gdzie uzyskano wyniki 1,02 mg/l o godz. 21.11 i 1,04 mg/l o godz. 21.14.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 10 , protokół użycia alcosensora i alkometru k. 2-5, zeznania świadka Ł. K. k. 1

Oskarżony ma 59 lat, utrzymuje się z renty w wysokości 600 złotych. Jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni ponad 15 ha. Był karany sądownie za czyn z art. 284 par.1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat.

Dowód : informacja o karalności k. 19, dane o oskarżonym k. 17, zaświadczenie o stanie majątkowym k. 26-28.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu, wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, wniósł o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i zwolnienie od kosztów sądowych. Przyznanie oskarżonego w świetle dowodów zebranych w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości. Ustalając stan faktyczny sąd posłużył się logicznymi, spójnymi, a przez to w pełni przekonującymi zeznaniami funkcjonariusza Policji Ł. K.. Świadek zetknął się z oskarżonym w ramach pełnionych obowiązków służbowych, stąd też jego relacje posiadają również walor obiektywizmu. Nadto znajdują one potwierdzenie w dowodach obiektywnych w postaci protokołów badania stanu trzeźwości.

Dopuszczone w poczet dowodów dokumenty w postaci : informacji o karalności, danych o oskarżonym, zaświadczenia o stanie majątkowym oraz protokołów badania stanu trzeźwości oskarżonego sąd w całości obdarzył przymiotem wiarygodności. Dokumenty powyższe sporządzone zostały przez właściwe organy i osoby posiadające właściwe kwalifikacje, tryb ich wydania odpowiadał zaś procedurom dla tego typu czynności. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności w/w dokumentów, ani zgodności z rzeczywistością stwierdzonych tam faktów.

Sąd zważył co następuje:

co do winy

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 178a§1 kk odpowiada ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi po drodze publicznej pojazd mechaniczny. Stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115§6 kk i zgodnie z tym przepisem zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą zawartość lub zawartość alkoholu w 1 dm wydechanego powietrza przekracza 0,25 mg lub prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość.

W rozpoznawanej sprawie ustalone zostało w sposób bezsporny, że oskarżony jest osobą poczytalną, posiadającą pełną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem, miał zatem pełną świadomość znaczenia swego czynu. Umyślnie naruszył zasadę trzeźwości kierując motorowerem w niedługim czasie po spożyciu alkoholu. Okoliczność ta została przyznana zarówno przez samego oskarżonego jak i potwierdzona wynikami badania stanu trzeźwości na dwóch niezależnych urządzeniach, które wykazały postępujący wzrost stężenia alkoholu w wydechanym powietrzu, co świadczy o tym, że oskarżony musiał spożywać alkohol bezpośrednio przed rozpoczęciem jazdy. Nie zostało natomiast ustalone, aby oskarżony działał w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby usprawiedliwić złamanie przez niego norm prawnych, niewątpliwie bowiem sąsiad mógł się udać do domu pieszo lub skorzystać z pomocy innej - trzeźwej osoby . Mając na uwadze powyższe ustalenia należało uznać, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanego mu przest. z art. 178 a par.1 kk .

co do kary

Ustalając stopień winy sąd wziął pod uwagę, że oskarżony jest osobą poczytalną, zdawał sobie w pełni sprawę ze znaczenia swojego czynu. Umyślnie naruszył jedną z kardynalnych zasad bezpieczeństwa na drodze, jaką jest zasada

trzeźwości w ruchu, wykazując brak odpowiedzialności, wyobraźni i zdrowego rozsądku. Oceniając stopień społecznej szkodliwości sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr tj. bezpieczeństwa w ruchu lądowym, życia i zdrowia ludzkiego, które należą do dóbr o szczególnym znaczeniu jak również znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, niewątpliwie zwiększający potencjalne zagrożenie nastąpienia ewentualnych negatywnych następstw czynu. Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd potraktował szczerze przyznanie się do winy oraz złożenie wyjaśnień jak również właściwości i warunki osobiste oskarżonego w szczególności fakt, iż nie był on dotychczas karany za przestępstwa podobne, co świadczy o poprawnym stosunku do norm prawnych obowiązujących uczestników ruchu drogowego. Mając na uwadze powyższe wywody Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 150 stawek dziennych zaproponowana we wniosku o wydanie wyroku skazującego jest karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Kara ta podobnie jak ustalona wysokość stawki dziennej jest współmierna do sytuacji majątkowej oskarżonego, który utrzymuje się z renty w niewielkiej wysokości, a ponadto jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego. Reasumując - sąd uznał, iż wymierzona kara jest karą sprawiedliwą, spełniającą wobec oskarżonego swoje cele wychowawcze kształtując w nim postawę poszanowania dla obowiązującego prawa, w szczególności dla zasad obowiązujących każdego uczestnika ruchu drogowego. Osiągnie ona także swoje cele w zakresie prewencji ogólnej kształtując w społeczeństwie świadomość prawną i dając przykład, że czyn, jakiego dopuścił się oskarżony spotyka się z należytą reakcją karną. Uznanie oskarżonego winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a§1kk skutkowało orzeczeniem obligatoryjnego świadczenia pieniężnego określonego w art. 43a par.2 kk. Wysokość tego świadczenia, z uwagi na niewielkie dochody osiągane przez oskarżonego orzeczono w najniższej ustawowo przewidzianej wysokości 5000 złotych. Obligatoryjnie orzec również należało środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. R. legis zakazu prowadzenia pojazdów polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności - z ruchu tego wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy w szczególności znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego sąd uznał, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na określony we wniosku okres czterech lat jest adekwatne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu oraz wystarczające, aby odnieść w stosunku do oskarżonego skutek wychowawczy i prewencyjny. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści przepisu powołanego w pkt. IV wyroku uznając, iż uiszczenie tych kosztów stanowiłoby dla oskarżonego nadmierną dolegliwość.

SSR Ewa Pysz

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie
2. Odpis doręczyć oskarżonemu
3. K.. 14 dni

G. dnia 15.12.2015r.

SSR Ewa Pysz

.